

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ-GHERLA, CU UN ADĂOS NEOFICIAL

Abonamentul pe un an 200 Lei. — Apare de 2 ori pe lună. — Inserațiunile se primesc după învoială

PARTEA OFICIALĂ

Pastorală de Nașterea Domnului 1939.

IULIU

*din îndurarea lui Dumnezeu și grația Sfântului Scaun Apostolic al Romei
Episcop român unit de Cluj—Gherla,*

Veneratului Cler și iubitului popor dreptcredincios

Dar și Binecuvântare dela Dumnezeu Tatăl și Mântuitorul Nostru Isus Hristos!

Venerați Frati și Preaiubiți Fii!

Hristos se naște măriți-L. Hristos din Ceruri întâmpinați-L. Hristos pe pământ înălțați-Vă! Caldă, sfântă și stăruitoare cântare ne cheamă pe toți, din nou, din darul lui Dumnezeu, să cântăm mărire Celuice din înălțimea Cerului coboară la noi pe pământ, Fiul Părintelui ceresc, trimis în lume pentru a lumii mântuire. La întâmpinarea Lui ne cheamă sfânta Maică Biserică, a Celui însetat de veacuri de neamul omenesc pentru a stămpăra setea sufletului căzut dela sânurile Tatălui întru întunec și întru umbra morții. În Dânsul neamurile vor nădăjdui, spune prorocul, cu multe sute de ani înainte de arătarea Sa în lume.

Să-L întâmpinăm cu mărire pe Împăratul mării, care pe pământ s'a arătat și cu oamenii a petrecut. Fiu s'a născut nouă, prunc s'a dat nouă. Pentru noi s'a născut în lume. Pentru noi și a noastră mântuire.

Hristos pe pământ înălțați-Vă. Cu suflet înălțat spre Ceruri să împrenăm cântarea sufletului nostru cu a cetelor îngerești rostind fericiți: „*Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oamenii de bunăvoire*“.

Să plecăm genunchii sufletului, în gând smerit, în fața ieslei din Viflaim, unde binevoit a-se așeza pentru mântuirea noastră; să-I aducem darul închinării noastre și să-i cerem darul vieții Sale și al păcii Sale pentru care a venit în lume.

„*Eu am venit ca vieață să aibă și din prisosință să aibă*“. Prisosința vieții, a venit să o reverse pe pământ, asupra celor ce zăceau întru întunec și în umbra morții. A venit să scoată neamul omenesc din robia morții, care este plata păcatului, cum spune marele Apostol al neamurilor, a venit să sdrobească jugul păcatului și al morții și să ridice pe cei căzuți la vrednicia fiilor lui Dumnezeu: A venit să dăruiască lumina vieții fiilor lui Dumnezeu și pacea sufletului împăcat cu El. Mângâiere sufletelor întristate,

odihnă sufletelor chinuite. »*Spiritul Domnului peste Mine, pentru care m'a uns, să binevestesc săracilor, m'a trimis să tămăduiesc pe cei sdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor scăpare și orbilor vedere; să slobod pe cei apăsați și să vestesc anul Domnului bineprimit*«.

Așa arată Domnul însuși din cartea lui Isaia prorocul rostul trimerii Sale în lume, rostul venirii sale pe pământ. A risipi întunerecul și umbra morții, a ridica la lumina cunoștiinței adevăratului Dumnezeu sufletele rătăcite, departe de Dumnezeu, pe toate căile întunerecului, a alina durerea și suferința, a desrobi pe cei înjugați cu moartea și a chema pe toți la libertatea fiilor lui Dumnezeu, înfrățind pe toți, întru același suflet dumnezeesc, coborât din Ceruri și revărsat din prisosință asupra tuturor, chemați întru aceeași împărăție a lui Dumnezeu. A descoperit oamenilor Cer nou, înseninat de soarele dreptății pe care l-a răsărit pentru toți și pământ nou, așezând împărăția Sa întemeiată întru dreptate și pace, isvorâte din sufletul dragostei Sale, din care ne-a dat nouă. Căci într'u aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu spre noi, că din sufletul Său ne-a dat nouă, întru care ne chemăm și aieva suntem fii ai lui Dumnezeu.

»*Iar dacă a venit plinirea vremii, a trimis Dumnezeu pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să dobândim primirea de fii*«.

»*Și pentru că sunteți fii, trimis-a Dumnezeu pe Spiritul (suflătul) Fiului Său în inimile voastre, care strigă: Abba (Părinte)*.

*Așa dară nu mai ești rob, ci fiu, iar de ești fiu și moștenitor — prin harul lui Dumnezeu*¹⁾.

Cu adevărat Ceriu nou în care s'a arătat din nou fața Tatălui spre fiii oamenilor, reprimiți de fii, prin Fiul său trimis în lume, Care a revărsat din sufletul său viață nouă, pentru întemeierea împărăției Sale în pământ nou, așezat în lumina darului lui Dumnezeu și Tatăl.

Marea Taină a întrupării Domnului o prăznuim luminat, marea Taină a răscumpărării neamului omenesc o cântăm și o colindăm. Ea ferește sufletele noastre azi.

Hristos se naște să-L mărim, să-L întâmpinăm, cu sufletele larg deschise, să ne înălțăm cu gândul la El, căci pentru noi s'a născut. S'a născut și se naște mereu în sufletele celor ce-L primesc pe El, dându-le viață dumnezească din a Sa dumnezeiasca viață, dându-le putere de a fi fii ai lui Dumnezeu, cum ne spune sfântul Apostol și Evangelist Ioan: »*Iar câți l-au primit, le-a dat putere să fie fii ai lui Dumnezeu; adecă celor ce cred întru numele Lui. Cari nu din carne, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci dela Dumnezeu s'au născut*«²⁾.

Să deschidem larg sufletele noastre și așa să-L întâmpinăm, ca să între în aceste suflete atât de încercate în această vale a plângerilor, cu darul său, cu dragostea sufletului său dumnezeesc și să le odihnească în pacea dragostei Sale.

Pacea dragostei Sale a pogorât-o din Ceriu pe pământ. Pacea Ceriului său cum cântau cetele îngerești: „Pe pământ pace între oamenii de bună voie“. Această pace este rodul dragostei sufletului său dumnezeesc dat nouă, într'u care ne-a renăscut fii ai lui Dumnezeu, într'u care a întemeiat împărăția Ceriului de pământ.

¹⁾ Galateni IV. 6—7.

²⁾ Ioan I. 12—13.

Dar, unde este această pace? Unde este pacea lui Dumnezeu? Ce a făcut lumea cu acest dar dumnezeesc, ce a făcut cu acest suflet dumnezeesc într'u care suntem chemați să fim fiii lui Dumnezeu? Nu este bunăvoință între oameni, nu este pace. Lumea a călcat în picioare darul lui Dumnezeu, n'a voit să-i dea mărirea ce i-se cuvine, care singur lui Dumnezeu i se cuvine, și precum dintr'u început a rostit cuvânt de răsvărire, Lucifer căpetenia îngerilor: Nu voi sluji, peste norii Ceriului voi așeza scaunul, meu și voi fi asemenea celui Preaînalt și a fost fulgerat de judecata necruțătoare a Celui Atotputernic, prea drept Judecător, așa a străbătut lumea cuvânt trufaș de răsvărire împotriva lui Dumnezeu și a legii Sale sfinte: nu voi sluji. N'au voit să cunoască pe Dumnezeu, au cunoscut faptele Lui, urmele puterii Lui nemărginite, dar n'au voit să cunoască pe Atotfăcătorul pentru a-i da mărirea ce i-se cuvine. Au încercat să-l răpească mărirea, să-l nesocotească porunca, căutând mărirea unul dela altul, nesocotind mărirea care este dela singur Dumnezeu. Au lepădat cuvântul lui Dumnezeu, s'au lepădat de El și au intrat pe căile întunerecului. S'a adeverit odată mai mult, că înțelepciunea lumii acesteia nebunie este. Nebună a făcut Dumnezeu această înțelepciune, care a crezut să ducă omenirea la fericire, la viața pașnică, în afară de calea pe care Domnul Isus, născut în peșteră, înfășat în scutece, așezat în iesle și mort pe Cruce, a deschis-o tuturor pentru a ajunge la viață, așezându-se pe sine: Cale, Adevăr și Viață. *Eu sunt calea adevărul și viața. Cel ce îmi urmează mie, nu umblă în întunec și are lumina vieții.*

Lepădându-se de Dumnezeu, abătându-se dela calea împărătească deschisă sufletelor tuturor, singuraticilor și neamurilor, cale de viață, au intrat pe calea morții.

Tot zic pace, pace și nu este pace celor fărădelege.

„Eu am venit ca viață să aibă și din prisosință să aibă“. Și iată prisosința morții!

S'a înstăpânit din nou puterea morții, cu prisosință, în lume.

Arde în chip înfricoșat rugul morții. Lumina mare și dumnezeiește blândă, care s'a arătat în lume la nașterea după trup a Domnului, ca lumină pentru luminarea cărării vieții a celor ce ședea într'u întunec și în umbra morții, o însângerează focul înfricoșat al războiului, de nemai pomenită sălbăticie, care a umplut de groază, cu adevărat, lumea întreagă.

Aceasta este isprava înțelepciunii omenesti. A omului mândru și trufaș, a celui ce nu are trebuință de Dumnezeu, a celui ce nu numai că nu voeste să dea mărirea lui Dumnezeu ci, în beția trufiei lui, înfruntă pe Dumnezeu cu necinste. Și atunci se plinește cuvântul prorocului din Scriptura Sfântă: „Cine I-s'a împotrivit lui Dumnezeu și are pace?“ Nu, aeasta nu are, nu poate avea pace. Căci înfricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

Ceeace înfricoșează lumea întreagă, ceeace însângerează înfricoșat neamurile și cutremură sufletul lumii întregi, este isprava înțelepciunii omului înstreinat de Dumnezeu, de sufletul Lui.

Crăciun sfânt, praznic luminat, cât ești plin de vaiet și de durere.

Gândul nostru merge spre sutele de mii de părinți și mame care în această zi sfântă, de dumnezească bucurie pentru neamul omenesc, își plâng copii pierduți. Plâns și tânguire în casele văduvelor înconjurate de orfani a căror soț și părinte nu se va mai întoarce la caldă îmbrățișare. La nenumăratele suflete în grijă chinuitoare, oare nu azi coboară în mormântul valurilor, de vii, ceeace au mai scump în lume? Durerea tuturor este și durerea noastră. Sunt oameni, sunt frații pentru cari a venit Domnul Isus în

lume, ca să aducă tuturor bucuria vieții din prisosință. Rugăciunile noastre să se înalțe calde pentru toți cei care sunt în lupta grea, a morții, pentru ei și pentru scumpii lor, pentru ca să se scurteze zilele durerii fără de margini.

Ne rugăm cu suflet îngrijorat și noi, cum îngrijorată este o lume întreagă. Ne rugăm să fim feriți de războiul ucigător necruțător. Suntem așezați pe calea păcii de înțelepciunea Domnului Țării, pe care Domnul ni l-a dăruit de Rege înțelept.

Cuvântul lui a fost luminat îndreptar pentru pașii neamului în ceasuri de grea cumpănă. Pace cu toată lumea, gata ori când a ne apăra acest scump dar dumnezeesc.

V'am rugat la începutul postului să aduceți, cu dragă inimă, toată jertfa ce vi se cere, pentru această apărare a țării. Pentru cei aflați la sfântă datorie pentru noi toți și pentru scumpii lor rămași fără sprijin acasă.

Sprijinul lor să fim noi toți. Nu mă îndoiesc, că chemarea sufletului meu a aflat răsunet în sufletul vostru și cu toții au primit ușurare din ajutorul vostru. Nu mă îndoiesc, că sufletul creștinesc, care este sufletul dragostei lui Dumnezeu prin Isus Hristos Domnul nostru, a lucrat rod binecuvântat de iubire frățească, cu fapta bună, închegând, pe această cale mai ales, unitatea sufletului neamului; cheazășie a toată biruința.

Chemarea noastră n'a fost numai pentru postul Crăciunului, este o chemare statornică către sufletul creștinesc pentru a aduce rod de fapte bune, cari sunt viața lui. Zilele sunt grele peste măsură. Nu știm ce aduce ziua de mâine. Cu suflet curat, înfrățit prin lucrarea dragostei creștinești, să ne împuternicim din zi în zi, aproape de Domnul, umblând pe calea poruncilor lui, cheazășie de viață, să avem nădejde nesdruncinată în Atotputernicul, care dă biruință celui credincios până la sfârșit.

Calea noastră să fie calea Domnului. A Lui înțelepciune să fie înțelepciunea noastră. Lumina pașilor cărării noastre cuvântul Domnului. Așa nu vom umbla în întunec, ci vom avea lumina vieții.

Văd, cu ochii sufletului, dealungul și dealatul Vlădiciei de Dumnezeu păzite, pe toate văile și pe toate dealurile, străbătute prin mijlocul vostru, cu atâta fericire a sufletului meu, văd pe pruncii voștri în cete colindând, cum au colindat de veacuri strămoșii noștri. Aud glasurile lor duioase. Deastădată pare că se amestecă o jale în cântecul lor îngeresc.

Scumpii lor nu sunt toți acasă, nici a celor ce colindă, nici a celor cărora li-se colindă. Câte lacrimi nu vor umezii sfintele cântări? Și mai multe vor curge deadreptul în inima mamelor sau o bunicilor pentru a nu întrista și mai mult îngerii lui Dumnezeu. Sfințiți și aceste lacrimi cu rugăciunile calde, ale voastre și ale scumpi pruncilor voștri și le închinați jertfă sfântă pentru pacea Neamului și pentru pacea lumii întregi. Bun este Domnul și Puternic peste măsură, să stingă focul înfricoșat aprins în lume și să reverse, din nou lumina lină a mării Sale, în pacea dumnezească, adusă de Fiul Său Unul-născut trimis în lume. Dela prunc până la moșneag, peste toate treptele vârstei, să se înalțe glas cald de rugăciune către Pruncul Isus, care ca astăzi se naște: *„Impărat al păcii și Mântuitor al sufletelor noastre.“*: *„Pacea Ta dăne-o Doamne, și atunci toate ni le-ai dat nouă.“*

Cu această pace se vor întoarce scumpii noștri la vetrele lor, în sânul familiei scumpe, tot mai creștinească, scăpată de încercare, laudând și preamărind pe Dumnezeu, știind prețui tot mai bine pacea și hotărâți a lucra cele ce sunt pentru pace.

Să se instăpânească bunăvoirea între oameni și vom avea pacea mult însetată.

Cu hotărâre de a urma calea vieții noastre cu sufletul dragostei lui Hristos în noi, să cântăm cântecul de leagăn al Mântuitorului Isus: „*Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oamenii de bună-voire*“. Amin.

La urmă, fraților, vă spun cu Sf. Apostol Pavel, „*bucurați-vă, fiți desăvârșiți, mângăiați-vă, una să gândiți, pace să aveți, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi*.“

„*Darul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit să fie cu voi cu toți*“. ¹⁾

Dat în Cluj, la Reședința noastră episcopală la Nașterea Domnului 1939.

Episcop Iuliu.

¹⁾ II Cor. XIII, 11—13.

Nr. 9286—1939.

Această pastorală se va citi din partea Onorat Fraților Voastre poporului credincios în prima zi de Crăciun, iar în filii în ziua a doua. Unde snt mai multe filii, se va citi și a treia zi de sărbătoare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Numiri.

Onoratul și Clarisimul *Dr. Emilian Lemeny*, profesor de Teologie, este numit protopop onorar cu facultatea de a purta brâu roșu.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8908

Onoratul și Clarisimul *Dr. Cosma Avram*, profesor de Teologie este numit protopop onorar cu facultatea de a purta brâu roșu.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8907

Onoratul și Clarisimul *Gavril Iağăr*, profesor de Teologie este numit protopop onorar cu facultatea de a purta brâu roșu.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8909

Onoratul *Teodor Groze*, paroh în *Strâmba* tractul Gârboului, este numit protopop onorar cu facultatea de a purta brâu roșu.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8625

Onoratul *Cornel Marcu*, administrator parohial în *Cernuc*, tractul Gârboului este numit paroh.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8625

Onoratul *Vasile Pop*, paroh în *Ceaca* la cerere proprie este numit în aceeași calitate la parohia *Rus*, tractul Surducului.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8936

Onoratul *Virgil Sestraš*, administrator parohial în *Chendrea*, tractul Gâr-

boului, este numit paroh.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8625

Onoratul *Aurel Pop*, administrator parohial în *Gălgău* tractul Gârboului, este numit paroh.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8625

Onoratul *Virgil Tămășan*, administrator parohial în *Sâmihaiul Almașului*, tractul Gârboului, este numit paroh.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8625

Onoratul *Ioan Boldușiu*, administrator parohial în *Panticeu*, tractul Gârboului este numit paroh.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8625

Onoratul *Petru Lehene*, administrator parohial în *Ugrușiu*, tractul Gârboului, este numit paroh.

Din șed. cons., la 7 Dec. 1939.

Nr. 8655

Onoratul *Cornel Briciu*, preot nou hirotonit, este numit administrator local la parohia *Tăure*, tractul Bistriții.

Din șed. cons., la 14 Dec. 1939.

Nr. 8919.

Onoratul *Ioan Filip* administrator parohial în *Ungureni*, este numit în aceeași calitate la parohia *Costeni*.

Din șed. cons., la 14 Dec. 1939.

Nr. 9020.

Onoratul *Victor Buda* administrator parohial în *Selicea*, este numit în aceeași calitate la parohia *Ungureni*.

Din șed. cons., la 14 Dec. 1939.

Nr. 9020.

Schimbări intervenite în averile și venitele bisericesti.

Atragem atențiunea Veneratului Cler asupra obligamentului prevăzut în legea pentru inventarierea averilor și veniturile, aparținând bisericilor naționale și celorlalte culte, publicată în Monitorul Oficial Nr. 162 din 17 Iulie 1934, de a comunica Onor. Minister al Cultelor și Artelor în cursul lunii Decembrie a fiecărui an, orice schimbare intervenită în inventar, în averea și veniturile parohiale, cari fac obiectul acestei Legi.

De asemenea atragem atențiunea asupra obligamentului de trimite și câte o copie autentică după bugetul fiecărei parohii (capitlu, ordine și congregații călugărești) de pe anul 1938,

Atât bugetele în copie, cât și declarațiile făcute acolo unde au intervenit ceva schimbări, ni se vor înainta deodată prin Oficiile protopopești, până la sfârșitul lunii Decembrie 1939.

Cluj, la 18 Decembrie 1939.

Nr. 9138

Plata impozitului către antreprenori.

Comunicăm mai jos circulara Ministerului de Finanțe Nr. 201—1939, referitoare la plata impozitului către antreprenori, obligând oficiile parohiale să se conformeze întocmai dispozițiilor cuprinse într'ânsa:

„Potrivit dispozițiilor cuprinse în legea modificatoare a contribuțiilor directe din 1 Aprilie 1939, antreprenorii de lucrări publice și particulare sunt supuși impozitelor directe, potrivit unet metode speciale de impunere, care implică cunoașterea și cercetarea fiecărui contract de antrepriză în parte.

Pentru a pune organele fiscale în situația să cunoască toate contractele de antrepriză încheiate cu Statul, autoritățile locale și toate stabilimentele publice și a stabili la timp drepturile de impozit, avem onoare a Vă ruga să binevoiți a dispune, ca toate serviciile din Administrația Centrală și Exterioară a a celui Departament, precum și toate instituțiile dependente, tutelate sau controlate de acel Departament, care încheie diferite contracte de antrepriză, să facă cunoscute organelor fiscale și anume Administrațiilor financiare de constatare, în circumscripțiile, cărora se execută lucrările respective, toate contractele de acest fel încheiate în trecut, care se află azi în curs de executare, precum și cele, ce se vor încheia în viitor, comunicând numele și domiciliul antrepren-

norilor respectivi, valoarea și obiectul contractelor, locul și termenele de executare.

Totodată vă rugăm să binevoiți a recomanda serviciilor și instituțiilor ce țin de Departamentul Domniei Voastre ca să dea organelor fiscale, la cerere, tot concursul necesar pentru a determina elementele necesare impunerilor, comunicând cu toată urgența datele și informațiile, ce li se cer, atât în ceiace privește conținutul contractelor și evoluția executării lucrărilor, cât și în ceiace privește valoarea, modul și datele de achitare a prețurilor“.

p. Ministru ss. *N. Oghină.*

Director ss. *P. Vasiliu.*

Cluj, la 1 Decembrie 1939.

No. 9183—1939.

Contarea Rentelor $4\frac{1}{2}\%$ obținute ca despăgubire a depunerilor bisericesti pierdute prin conversiune.

În legătură cu ordinul nostru din șed. cons. 27 Nov. Nr. 7874/939, publicat în „Curierul Creștin“ Nr. 21—22 a. c. pentru știință și orientare On. Frați preoți, a cărora biserici dispun de asemenea rente, ce privește contarea lor în ziarul și socotelile bisericii dăm următoarele înviațiuni:

La poziția dela ordine a ziarului de pe anul 1939 să zicem la pos. 100—1939 dela Venite, se va conta: Despăgubire pentru depunerile pierdute prin conversiune dela On. Minister de Finanțe s'au primit cu ord. Ven. Ord. Nr. 7874—1939 rente în valoare nominală de 10.000 Lei.

Sub pos. 101—1939 la cheltueli se va conta: S'a plasat în rente $4\frac{1}{2}\%$ din 1936, Titlul Nr.... în valoare nominală: 10.000 Lei.

Sub pos. 102—1939. S'a ridicat prin Ven. Adm. Capitulară cupoanele anilor 1938 și 1939 à 450 Lei... 900 Lei.

Sub pos. 103. S'a luat în administrare de Ven. Adm. Capitulară ca depozit în favorul bisericii noastre: 900 Lei.

Rentele de sub 101—1939 în valoare nominală de 10.000 Lei și depozitul de 900 Lei, în socotelile bis. de pe anul 1939 se vor pune la Contul „Rente de Stat și împrumuturi“, sub poziție separată dela ordine în coloana 2, iar dobânzile de 900 Lei se vor conta în coloanele 5, 6, 7 dela venite așa cum prevede Regulamentul. La pos. 10 la observări se va însemna că rentele sunt în administrarea Ven. Adm. Capit.

Primirea și ajungerea rentelor la destinațiunea lor, față de On. Minister se va jus-

tifica prin chitanțele ce le-a eliberat On. Oficii parohiali în urma ordinului nostru 7874—1939.

Dorința noastră este, că primirea acestor rente de despăgubire să se facă cunoscută în o ședință a curatoratului.

În aceasta ședință se va lua un proces verbal în care se va recunoaște și din partea curatoratului specificat ce rente s'au primit în favorul Bisericii.

Tot atunci se va explica în fața curatoratului, că aceste rente sunt contate în activele Bis., însă pentru a se cruța cheltuielile prea mari cu schimbarea cupoanelor — s'au dat în administrarea Ven. Adm. Capitulară.

Dobânzile după rente se pot ridica dela Ven. Adm. Capitulară — pentru lipse justificate — prin hotărârea curatoratului.

Titlurile sunt prevăzute cu 12 cupoane scadente în fiecare an la 1 Aprilie. Cupoanele scadente în I. IV. 1938—1939 sunt ridicate și sunt luate ca depozit în favorul bisericilor.

Amortizarea titlurilor se va face în 10 ani, prin tragere la sorți.

Despre sortirea titlurilor se va purta evidență la Ven. Adm. Capitulară.

Titlurile sortite se vor achita în valoare nominală la scadența primului cupon.

Titlurile sunt scutite de impozite și se primesc drept cauciune la Cassa Statului în valoare nominală.

Cluj, în ședința Exactoratului dieczan, ținută la 8 Decembrie 1939.

Concurs la parohii.

Se publică concurs la parohia *Popești* protopopiatul Clujului, pe ziua de 15 Ianuarie 1940.

Din șed. cons., la 14 Dec. 1939.

No. 9163/1939

Doritorii de-a dobândi aceste benefic. parohiale, să-și înainteze rugările la Ordinariatu' episcopal în termenul concursual — pe calea oficiului protopopesc competent, — prevăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.

2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc

3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlar 1938/39 la caz, că școala în anul școlar trecut'a funcționat atestat oficios, că pruncii totuși au fost catehizați

4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugarea.

La rugările înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesc, — nu se va reflecta.

Episcop Iuliu.

PARTEA NEOFICIALĂ

Din apostolatul I. P. S. Sale Iuliu

Vizitațiile canonice din tractul Ileanda

REPRIVIRI INTĂRZIATE

O plăcută îndatorire ne îndeamnă să revenim asupra șirului de vizitații canonice din vară, desfășurate anul acesta cu toată intensitatea zelului apostolic de care este, animat Arhiepiscopul, așa de iubit de credincioșii săi.

Din motive independente de voința noastră, încreștarea mărețului eveniment, în etapele sale succesive suferă această întârziere. Revenim astăzi cu toată căldura, păstrând în memorie încă vie, amintirea acelor ceasuri de reculegere sufletească când inimile miilor de credincioși cercetați cu atâta dragoste părintească de I. P. S. Sa, se încălzeau la izvorul de călduros, nescat al credinței.

O scurtă etapă din acest drum triumfal o constituie eșecul credincioșilor din tractul Ileanda, jud. Someș, a comunelor: *Dolheni, Măleni, Bârsăuța, Șasa, Jugăstreni, Românești, Sălnița, Vima*. Insoțit de ilustritatea Sa dr. *Emil Iuga*, canonic, și Clarisimul dr. *Emilian Lemény*, profesor la Academia de Teologie, precum și de clericii: *Dulău Gh. Dulău Aurel, Ciurdărean Sabin și Peter Adrian*. I. P. S. Sa, Episcopul nostru sosește la *Ileanda*, centru de plasă, în dimineața zilei de 21 Iulie, a. c. unde, deși neprogramată, l-se rezervă o primire din cele mai alese. Fiind zi de târg o mulțime impunătoare de credincioși este adunată din toate satele din jur, în fața unei porți frumoase de verdeață ridicată în mijlocul orașelului.

Rostesc cuvinte de bun sosire: pâr. prot. *Ștefan Bota* în numele credincioșilor din tract, d. primpretor *Vasile Alexa* în numele cetățenilor plasei, și a protopopului *Valer Cosma*, cărora le răspunde mișcat I. P. S. Sa pentru spontana manifestație de simpatie și atașament sufletească față de cel ce vine să vestească cuvântul Domnului.

În mijlocul aclamațiilor credincioșilor I. P. S. Sa cu suita, se îndreaptă spre satele sărăcăcioase, modeste dar cu oameni tari prin credință. *Dolheni, Măleni și Bârsăuța* în cari păstorește pâr. *Laurențiu Budu*.

Este impresionantă primirea făcută de pușinii locuitori, ai cătunului *Măleni* — o mână

de abia vre-o 10 familii, cari pentru a-și manifesta cu tărie credința lor în afară și-au ridicat un frumos locaș de închinăciune. Induioșetor, tot aici spectacolul oferit de două fetițe mici, cari deschizând calea Arhiepiscopului, silabiseau în gingășia lor: „Binecuvântat cel ce vine într'un numele Domnului“ și presărând dintr'un coșuleț, flori nevinoate în calea pașilor arhieresti.

Peste tot I. P. S. Sa, a revărsat multă dragoste și căldură din căldura sufletului Său, îmbărbătând în credința și lăsând multă mângâere în sufletele oamenilor nevoioși.

Între timp I. P. S. Sa a cercetat stațiunea climaterică, *Bizușa*, unde Școala Normală de fete din *Gherla* își desfășura într'o tabără străjerească programul chibzuit de îndrumare și educare sub directivele inimioasei directoare dșoara *Suciu Aurelia*.

În zilele de 23 și 24 Iulie înaltul Arhiepiscop este la *Șasa*, unde consacră în cadru solemn lăcașul de închinăciune monumental, ridicat pe timpul păstoririi regretatului protopop *Petrișor*, a cărui opera a fost desăvârșită de actualul preot local tânărul *Emil Blaga*. Primirea este din cele mai alese, iar în ziua marelui praznic al consacrării solemne, popor mult este, adunat din toate împrejurimile, venit ca la o chemare tainică în miez de vară pentru a se adăpa la izvorul darului dumnezeesc.

Cu acest prilej, Arhiepiscopul iubit, într'o predică înălțătoare, tâlmăcește rostul venirii Mântuitorului, în lume, acela, de a scoate sufletele din ghiarele morții păcatului și de a le ridica pe scara desăvârșirii creștinești la mântuire, la fericirea veșnică.

La banchet M. On. *Ștefan Bota*, protopopul tractual, a omagiat personalitatea distinșă a Marelui Arhiepiscop, care ne preocupând nici o osteneală, nici o jertfă, coboare în mijlocul turmei cuvântătoare, îndrumându-o și întărindu-o în credință, alinând dureri și vindecând rane.

A răspuns I. P. S. Sa în cuvinte însuflețite preaslăvind puterea credinței și unitatea Neamului prin Biserică și Rege.

În zilele, cari urmează, sunt vizitate comunele: *Jugăstreni și Românești*, în cari păstorește cu mult zel pâr. *Ștefan Teodorian*, apoi *Sălnița, Nima Mare* și în urmă *Nima*

Mică, unde se încheie acest ciclu de vizitații.

Cât de frumoase au fost momentele petrecute de credincioșii din aceste parohii, având în mijlocul lor pe Arhiepiscopul, nu se pot descrie, ci numai simți și trăi.

Peste tot și-au dat osteneala de a primi cât mai însuflețit cu suflutele larg deschise. La aceste manifestații sincere, înaltul Arhiepiscop a răspuns cu aceeași căldură sufletească și dragoste, ce o poartă turmei încredințate spre păstorire, dragoste împărtășită prin cuvântul său rostit din fiecare prilej cu avânt și însuflețire, mângâind pe cei tari și îmbărbătând pe cei slabiți în credință. Dar au mai

însemnat ceva aceste vizitații: au fost un drum triumfal al *păcii*, al *păcii* sufletelor, aducătoare și de pace lumească, cum așa de frumos a talmăcit I. P. S. Sa în cuvintele: „*Nimic nu cheazășuește mai bine pacea într'o țară, ca împăcarea sufletelăr cu Dumnezeu, — pacea sufletor*“.

De încheiere, pentru a da o expresie legăturii și atașamentului sufletesc, ce stăruie cu tărie între turmă și păstor, lăsăm cuvântul Marelui nostru Păstor, din prilejul încheerii vizitațiilor în această regiune: „*M'am simțit contopit cu sufletul tuturor*“.

Pop S. Victor

In lumina Viflaimului...

Noaptea Sfântă ne va fi iarăși motiv de meditație adâncă.

În liniștea ei și'n pacea văzduhului, în toată strălucirea, ne va apare, din depărtare și din profunzime, *Viflaimul istoric*, *Viflaimul euharistic* și *Viflaimul mistic*.

Viflaimul istoric.

Era noapte. O noapte lungă. Incepută cu mii de ani înainte, pe vremea strămoșilor noștri. Nu era noapte polară, căci bezna se întindea peste tot pământul: dela poli, la ecuator.

Câteva stele apăruseră, din când în când, pe firmamentul întunecat: *proorocii*, pentru a anunța *Răsăritul Soarelui Dreptății*. Dar lumina lor era stinsă aproape cu desăvârșire.

Iată însă că în întunecul nopții interminabile, fiind cesar al Romei August, o stea neobicinuită și preastrălucitoare se opri deasupra *Viflaimului Iudeii*.

Dintr'o peșteră, culcat în iesle, un *Prunc* iradia lumina strălucirii.

În lumina lui, cete îngerești, anunțau plinirea vremii.

Lui Dumnezeu mărire, oamenilor pace.

O *Maică* fără de prihană — Scaun de *Heruvimi* — își ia pruncul în brațe.

Un *Logodnic* cast îl adoară.

Păstorii-l preamăresc.

Inchinătorii stelelor, prezentând daruri, se'nchină Soarelui Dreptății.

Pământul întreg răsufală ușurat.

Veacuri după veacuri, peste mări și țări, dela Răsărit până la Apus, generații după generații, vor rosti: „*Hristos se naște: Măriți-l*“.

Dreptii se veselesc; cerurile se bucură; munții saltă.

Așteptatul neamurilor a sosit.

Cuvântul trup s'a făcut.

Viflaimul euharistic.

Noaptea Sfântă ne va arăta, sub o lumină nouă, focarul de lumină al Răsăritului, Sf. Altar, asupra căruia, prin puterea ce ni s'a dat, zi de zi, facem să se pogoare, în formă nouă, Cuvântul întromenit, în strălucirea *Viflaimului*.

Adeseori *Soarele altarului* nostru ne pare întunecat. În jurul lui noapte: noaptea neînțelegerii, a uitării și a nerecunoștinții.

În noaptea Sfântă analogia dintre Altar și ieslea ViŃlaimului ne va părea mai perfectă.

Săvârșind *Sfintele*, vom săruta cu mai multă căldură masa altarului: ieslea ViŃlaimului nostru.

Iar când ne va apare, lipsit de aparențe proprii, noi vom fi Maria cauza instrumentală a existenței Lui; ca Ea îl vom ținea în brațe; îl vom adora ca Iosif; daruri și închinare-i vom aduce ca Magii; și ca Ingerii vom fi vestitorii apariției Lui.

În ieslea ViŃlaimului părea un copil ca toți copiii, pe Altarul nostru pare o bucățică de pâine ca ori ce bucățică de pâine.

Totuși credința noastră înțelege; inima ni se deschide; genunchii ni se pleacă, iar spiritul nostru adoară. Căci pâinea de pe altar, ca pruncul din ieslea ViŃlaimului, ascunde pe *Mesia*; om și Dumnezeu.

Strălucirea Lui e cu atât mai mare cu cât aparențele sunt mai umile. Soarele există chiar dacă, din cauza norilor, nu se vede; chiar dacă cei orbi nu-l văd. Vom cere o credință mare în Dumnezeirea Pruncului și în prezența lui pe Altar.

ViŃlaimul mistic.

☞ În noaptea întunecatului nostru suflet Noaptea Sfântă, va pogori lumina

stelei dela Răsărit și, pe urmele ei, vom descoperi *ViŃlaimul nostru intim: ViŃlaimul mistic.*

Căci, prin Botez, sufletul nostru a fost destinat să fie ViŃlaimul purtător al Pruncului, iar prin Taina Sfintei Preoții, ViŃlaimul iradiator de lumină. Poate că n'am fost întotdeauna cecece păream; din noi însă n'a dispărut nici o clipă idealul.

Greutăți de tot soiul au putut să ne apese, adesea isbutind să ne întunece ViŃlaimul intim, ViŃlaimul strălucitor, dar tăcut și să-i preferăm alte ViŃlaimuri: sgomotoase și înșelătoare.

Vom socoti cărările infidelității și fidelității noastre.

Vom plânge și ne vom bucura: ne vom teme și vom adora.

Am fost întotdeauna *ViŃlaimul Cristofor*? Am fost *sinteza* vie a ViŃlaimului istoric și a ViŃlaimului euharistic.

În lumina ViŃlaimului, în Noaptea Sfântă, vom cădea în genunchi, înaintea Altarului și vom adora în unica sa *Realitate* pe Hristosul istoric, pe Hristosul euharistic și pe Hristosul mistic.

P. Nic. Pura.

Gânduri de Crăciun...

„Puterea Bisericii se judecă după puterea de iradiazare și de convingere suflătească a slujitorilor săi: Un popor, care în ascendența sa își pierde credința, și intrat pe calea pieirei».
(Cuvinte rostite de M. S. Regele).

Iată câteva schinteeri luminate... asupra cărora trebuie să ne oprim și să medităm adânc, îndeosebi noi slujitorii la altarul Domnului pentru că conțin un mare adevăr, punându-ne înaintea ochilor o realitate istorică.

După învierea sa din morți, Mântuitorul Isus Hristos, arătându-se Apostolilor săi pe muntele indicat de mai înainte din Galileea — le-a zis: *Datu-mi-s'a mie toată puterea în ceriu și pe pământ, drept aceea mergând învățați toate neamurile*... „să păzească toate câte v'am spus vouă“.

Din aceasta poruncă, dată Apostolilor și urmașilor lor legitimi, emanează totodată și puterea și dreptul slujitorilor Altarului, de a vorbi în numele lui Isus și a cere „neamurilor“ ascultare.

Conziderând pe preoții noștrii, putem susține, fără teamă de a fi contraziși — că într'adevăr ei au fost dealungul veacurilor, adevărații Apostoli a poporului nostru. Timpuri grele de răstribite și de impilări au trăit împreună cu păstorii lor, veacuri dearândul, îndurând împreună sărăcie, lipsuri și prigoniri, dar credința nu și-au „comercializat-o“ nici când.

Ei s'au identificat întotdeauna cu aspirațiile și dorințele păstoriiilor trăgând împreună la jugul impus de vieteze împrejurări, în bine, în rău, au răs cu ei, și plâns cu ei.

De aici legătura indestructibilă și familiară care a existat între păstor și turmă.

N'a fost o legătură interesată materială, nu legătură de „năimit“ sau „simbriași“ ci legătura nobilă sufletească, ivită simultan cu nașterea poporului român pe aceste plaiuri, așa de înbelșugat binecuvântate.

Dintru început, poporul nostru a crescut în adevărata credință creștină, căci a adus-o chiar dela leagănul creștinătății din cetatea eternă Roma, și-a răspândit-o și aici în „*Dacia felix*“, întărindu-o cu sângele martirilor jertfiți pentru legea lui Hristos.

Poporul român n'a fost încreștinat veacuri după Isus, ci chiar dela început a primit credința sfântă. El s'a bucurat de deosebita grație din partea lui Dumnezeu, ca să aibă printre cei cari au venit să propovăduiască, pe unul carele a primit învățătura chiar din gura lui Isus, pe sf. Apostol Andreiu.

După o legendă sf. Apostol Andreiu a lătit evanghelia lui Isus Hristos, în Tomisul de odinioară, Constanța de azi. (Din o conf. a dlui prof. univ. Radu Epure).

În celea dintâi trei veacuri de sânge — au suferit și românii, dând mulți martiri îndeosebi sub persecuția lui Deoclețian.

Așa se explică religiositatea poporului nostru, nobleța spiritului și bunătatea inimii lui....

N'a fost bogat, dar fiecare sătuț își avea biserica mai mică ori mai mărișoară, și la aceasta țineau creștinii ca la cel mai scump tezaur. Aici își afla el mângăierea, nădejdea de mai bine, îmbărbătarea și întărirea în lupta grea cu viața.

Nu erau bisericile nu știu cât de pompoase ci mai ales din lemn, dar în schimb erau curate iar în Dumineci și sărbători pline de credincioși

— mici și mari — căci se socotea un păcat mare, ca cineva să stea acasă în nelucrare ori chiar lenevind în vremea sfintei slujbe. În credința lor își aflau toată mângâierea, și aceasta credință o alimentau preoții, acești Apostoli cari slujeau de multe ori din potir de lemn, dar cu inimă de aur. Cu pilda vieții lor, au susținut și întărit credința în poporul român

Propovăduind credința, propovăduiau și susțineau totodată și simțul național, și mândria de a fi români, descendenți din cetatea eternă și Inrudiți cu cel mai vechi, mai cult și civilizat neam.

În vremea când dușmanii noștri de veacuri încercau și se trudeau să ne descreștinească și desnaționalizeze — preoțimea a stat de veghe — și cu cât acțiunea era mai mare, cu atât creștea și reacțiunea.

Ei au fost susținătorii credinței și apărătorii neînfricați ai limbei și gleei strămoșești.

Acest fapt a inspirat atât de plastic pe nemuritorul bard Andreiu Mureșan când a strigat „*Preoți cu crucea' n frunte*“. Toate manifestările naționale erau conduse și însuflețite de preoțime împreună cu învățătorii satelor și cei câțiva intelectuali ce-i aveam pe acele vremuri întunecate.

Ca un adânc cunoscător al trecutului nostru, M. Sa Regele Carol II, a spus un adevăr istoric, când a zis: „*Oare în trecutul nostru nu se împletea așa de puternic noțiunea de Patrie și noțiunea de Biserică, încât noțiunea de creștin se confunda cu noțiunea de Român?*“ *Interesele României au fost totdeauna interesele*

bisericii sale. Apărarea țării era și apărarea credinței, înălțarea religiei era și înălțarea Patriei“.

Așa au fost Românii în trecut, și așa vor fi și în viitor.

Noi ne avem credința și moșia noastră, sărăcia noastră, pe care o vom apăra, până la cea din urmă picătură de sânge.

Poporul nostru nu se lăsa îmbătat de cap cu diferitele „isme“, nu-i trebuie nici marxismul, nici comunismul, nici internaționalismul — toate sunt străine de sufletul lui.

Iar: „*dacă un popor în ascendența sa își pierde credința sa, a și intrat pe calea pieririi* — noi în ascendența noastră nu vom lăsa pe poporul nostru să-și piardă credința, nici să între pe calea pieririi, vom veghea ca înaintașii noștri.

Nu pe calea pieririi, ci pe calea învierii creștine și naționale — îl vrem pe poporul nostru, vrem să păstrăm moștenirea strămoșilor — acel „vis neîmplinit“ fiind azi o realitate, nu vrem să ni-se spulbere!!

»*Puterea Bisericii se judecă după puterea de iradiațiune și de convingere sufletească a slujitorilor ei*“ — e un adevăr mare, spus nu de o față bisericască ci de un Rege înțelept.

Iată câteva gânduri de Crăciun, cari m'au asaltat, cetind cuvântarea M. Sale Regelui și pe cari gânduri le-am așternut pe hârtie, comunicându-le și altora ca să-mi ușurez sufletul.

Cluj, la 15 Dec.

Preot PETRU DOMȘA.

Și tu Viflaim...

Cetate albă, la poala unui deal de stânci, cu înfățișare de vechiu amfiteatru în așezarea caselor în semicerc; acesta e Viflaimul. Biserica Nașterii Mântuitorului, nu e frumoasă, căci durere, și aici și-au făcut Grecii capelă. E adevărat, sfânta Elena, a ridicat pe acel loc un templu, după modelul criptei „Inălțării Sfintei Cruci“, cu un mozaic atât de frumos, încât Saladin „considerând calitatea marmorei, a poruncit să se ridice din acel templu, și lucrătorii să ducă mozaicul pentru moschea sa din Ierusalim.“ Dar: „acei muncitori, abia s'au pus pe lucru, de față fiind și Saladin, un șarpe mare își ridică capul, dintre lespezile dislocate, aruncând foc din gură împotriva lor cu atâta furie, că lespezile au fost ridicate dela locul lor, și marmora trântită de ziduri, lăsând urme de foc și izbituri, până în ziua de azi“.

Împăratul Adrian a ridicat pe acest loc o statuie în onoarea lui Adonis; iar din biserica cea veche cu mozaicul bizantin n'a mai rămas aproape nimic. A rămas numai amintirea cu șarpele lui Saladin, și dușmănia neamurilor și ura bisericilor sub emblema Aceluia, care a adus pace pe pământ. Aici, ca și la Sfântul Mormânt, fiecare religie își are capela sa. Grecii păstrează locul unde era ieslea nașterii, cripta inferioară e „internațională“, intrarea a Latinilor, adică a Franciscanilor. Și unde azi e loc de ceartă pentru ură și câștig, era în acea noapte o peșteră sărăcăcioasă și umeză, unde turme de iernat se adăposteau, adăpostând și pe cel Necuprins, și pe Iosif din Nazaret și pe fica lui Iesse.

* * *

Cu multe veacuri înainte, un bătrân profet din Morasti, ce se talmăcește

moștenirea lui Geth, povestește în spiritul Domnului, judecat'a lui Iahve peste Samaria: țara va fi o ruină, iar fii ei vor fi duși în robie. Aceeaș soarte se va abate și asupra lui Iuda; dar aceștia nu vor peri, după ruină urmează mântuirea, rămășițele lui Israil vor fi rechemate, și mulți din toate unghiurile pământului se vor aduna cu bucurie mare, și Iahve ca un păstor bun va domni peste ei. Privirea profetului Mihea, întrezărește între ruinele ce se refac o nouă pată: păcatul optimaților. Cei din fruntea casei lui Iacob, prigonesc poporul lui Dumnezeu; profeții înșeală lumea și predică pentru argint. Preoții aduc jertfă, numai dacă sunt plătiți, și numai au nici-o teamă: „Oare nu este Domnul în mijlocul nostru? nu vor veni rele asupra noastră“. Pentru aceea, zice profetul, Sionul va fi arat ca un ogor, și Ierusalimul va fi ca o movilă de pietrii. Apoi Sionul va fi preamărit: neamurile se vor aduna în muntele lui Iahve și în casa Dumnezeului lui Iacob, atunci va fi pace și bucurie pe pământ. Să nu se uite? Calea spre fericire, e lungă și spinoasă, e un drum de durere amară: robia în Babilonia; dar aici fica Sionului va afla mântuire, ea va străluci de bucuria nădejzii, căci iată vine din Viflaimul lui David, Mesia, rege veșnic, rege tare, rege aducător de pace, care va nimici pe dușmanii poporului lui Dumnezeu. Viflaim, Efrata, casa rodnică în pâne, unde Rut moabiteanca și-a hrănit pe ai ei cu spice din holda lui Booz, măcar că ești prea mic între miile de cetăți ale lui Iuda, totuși din tine va eși Cel ce va stăpâni peste Israil.

Și David stăpânitorul a fost din Viflaim, dar acest orașel e preamărit cu strălucirea altui stăpânitor: Mesia, așa cum crede o tradiție întreagă, evre-

iască și creștinească. Tot neamul lui Dumnezeu, va fi smerit și abătut, atunci când se va naște Mesia, de aceea el n'are loc în casa împărătească din Ierusalim, ci într'o mică colibă din Viflaim. Când va naște aceea care avea să nască, rămășița fraților Săi se va reîntoarce la casa copiilor lui Israil. El va fi pacea noastră și rămășița lui Iacob, va fi ca roua în mijlocul neamurilor.

*

„Și tu Viflaime... Viflaime, Crăciun... înfrățire în noapte tainică de bucurii, de neamuri. Azi nu mai suntem conduși nici de îngeri, nici de stea, nici de magi. Până la peștera dobitoacelor cu melodii cerești de pace, străbatem drumuri grele între mormintele Rachelei, favorita lui Iacob, care își doarme somnul la Viflaim, din clipa în care a născut pe pruncul ei, Be-

niamin; și alături de ea alte morminte vechi și noi, dela măcelul lui Irod, până la măcelul de azi, dintre arabi și evrei. Lumea strigă pace, pace, și pace nu e pe pământ. Cruzimea cea fără de lege și iubitoare de domnie a lui Irod, a cuprins lumea întregă. Când creștinii își vor aduce aminte în noaptea de Crăciun, de vestea cea din cer, glasul îngerilor nu se va auzi de zgomotul de moarte a răutății oamenilor. Cuvântul de pace va încremeni pe buzele îngerilor, ei vor privi înmărmuriți, din înălțimea lor măcelul între frați, pentru care Fiul lui Dumnezeu s'a întrupat și din leagăn până la Cruce a suferit.

Pământ calumniat al Chanaanului, și Oraș al lui Iuda, te-ai răzbunat pe omenire, căci a uitat cuvintele: „Și tu Viflaime...”

E. LEMENY.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nașterea Domnului motiv de bucurie sau de întristare

Titlul de mai sus la prima vedere s'ar părea fără de nici un rost. Mai precis, partea a doua a dilemei: Că nașterea Domnului ar putea fi și motiv de întristare s'ar părea în contradicție nu numai cu Sfânta Scriptură, unde se scrie că îngerul trimis de Dumnezeu să vestească nașterea Domnului la păstori le-a zis: „Nu vă temeți, că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot norodul. Că s'a născut vouă astăzi Mântuitorul, care este Hristos Dumnuul, în cetatea lui David“ (Luca 2, 10, 11), ci și cu experiența, care ne arată limpede, că sărbătoarea nașterii Domnului într'adevăr este aceea, care aduce mai multă veselie la toată lumea. Căci nu este casă oricât de sărăcăcioasă pe lume, în care praznicul nașterii Domnului să nu aducă o rază de lumină și de bucurie.

Dar pe lângă bucuria simțurilor, de care

se desfătează omul prin mâncare și beaură aleasă ori prin alte plăceri ce le procură creaturile materiale, mai este și o alta bucurie a sufletului, când acesta se apropie cât mai mult de obiectul fericirii sale desăvârșite, adica de Dumnezeu. Și aceasta fericire și bucurie sufletească este mult mai de valoare decât cea trecătoare a simțurilor, chiar dacă aceasta din urmă nu este păcătoasă. Durere însă, că mulți oameni se mulțumesc cu bucuriile banale sensuale și nu mai caută bucuriile neprihănite ale sufletului. Chiar și de nașterea Domnului cei mai mulți pare că nu se bucură în rândul întâi pentru că prin ea am primit cel mai mare cadou din cer, ci mai ales pentru că aceasta sărbătoare este un prilej mai mare de a-și împlini poftele trupești. Pentru aceeaș Pruncul Isus ce se naște este mai ales un motiv de întristare dupăcum a pro-

rocit de altcum dreptul Simeon: „Iată acesta este pus spre căderea și scularea multora din Israil“. (Luca 2, 34.)

Isus Hristos a venit în lume pentru ca să mântuiască lumea din osândă păcatului: „Și vei chema numele lui Isus, că acesta va mântui pe norodul său de păcatele lor“ (Mat. 1, 21). Pentru aceia deci, cari nu se mântuesc de pecatele lor, Isus Hristos este nu motiv de bucurie, ci mai ales de întristare „spre căderea multora“. Și acum să aruncăm o privire asupra lumii și vom constata cu durere, că într'adevăr foarte mulți sunt aceia, cari doresc dela Isus și dela religia lui nu mântuirea sufletului, ci avantajii trecătoare. Pentru aceștia nașterea Domnului nu este bucurie sufletească. Luați aminte fraților, zice Sf. Ioan Gură de Aur, Ingerul nu zice, voi îl veți chema Isus, pentru că mântui va pe norodul său de nenorocirile omenești, sub greutatea cărora el geme. Aceasta s'ar fi potrivit bine vechilor săi mântuitori, cari n'au fost decât chipul acestuia și pe cari Dumnezeu i-a trimis poporului jidovesc ca unui popor grosolan și trupesc. Acest Isus a căruia naștere o prăznuim fost-a destinat pentru o misiune mai înaltă și mai sfântă. Era vorba în ce ne privește pe noi de o răscumpărare mai esențială și mult mai desăvârșită. Iată-l venit spre a ne mântui de corupția lumii, de neorânduile lumii, de greșelile lumii, iată-l venit spre a ne scăpa de jugul patimilor noastre rușinoase, de tirania păcatului, căruia ne-am spus, de pofta rușinoasă a trupului ce ne stăpânește, de spiritul trufiei, de legăturile noastre criminale, de urile noastre...

Să ne întrebăm numai oare câți sunt aceia, cari măcar de sărbătoarea nașterii Domnului se curățesc de acestea păcate, ca așa să se bucure într'adevăr de venirea Domnului? Nu vedem oare că lumea în mare parte își continuă viața stricată și plină de păcate și în sărbătorile mari? Unde sunt aceia, cari se lapadă de beție? Nu se îmbată oare mai mult tocmai în sărbătorile Crăciunului? Unde sunt sgârșcii, cari contemplând sărăcia Ieslei în care se naște Isus. să lapede din suflet iubirea de

argint? Unde sunt desfrânații, cari să-și îndrepte moravurile stricate? Unde sunt acei mândri orgolioși, cari văzând umilirea nesfârșită a Fiului lui Dumnezeu ce se naște ca cel din urmă om, să-și curățească inima de mândria lor? Ba nu numai că păcătoșii nu se mântuesc de păcatele lor prin o adevărată pocăință, ci mai de grabă își înmulțesc păcatele și fărădelegile tocmai în sărbătorile nașterii Domnului. Prin urmare ce motiv de bucurie să le fie nașterea Domnului, care a venit în lume să osândească ceea ce ei iubesc mai mult? Dacă Isus ar fi venit în lume ca un Mântuitor comod, după gustul și principiile păcătoșilor, Mântuitor, care ar îngădui satisfacerea poftelor stricate, păcătoșii ar putea avea motiv să se bucure de nașterea Lui. Inșă știți prea bine, că ceea ce ar constitui afunci mângâierea voastră, trebuie să vă umple de groază astăzi. Căci, dacă presupunând această Evangelie diametral opusă Evangheliei Domnului, aş putea să zic, vă aduc o veste fericită, vestindu-vă Evangelia lui Isus, trebuie să turbur bucuria voastră, care în orbirea în care trăiți nu-i decât o bucurie falsă și presumptuoasă. Tebuie să zic: tremurați, de ce? fiindcă vi s'a născut un Mântuitor, însă un Mântuitor care se pare că n'a venit în lume decât spre rușinarea și osânda voastră; un Mântuitor opus tuturor pornirilor voastre, un Mântuitor dușman al lumii, un Mântuitor sărac, smerit și suferind. Adevăruri crude și pentru cine? Pentru voi oameni de lume, pentru voi va să zică bogățiilor lumii, obsedați de bogățiile voastre și amețiți de norocul vostru, pentru voi ambițioși ai lumii, orbiți de o strălucire deșartă și adoratori ai pompelor omenești: pentru voi senzuali și voluptuoși ai veacului idolatri ai persoanelor voastre și preocupați de plăcerile voastre... (Bourdalou, Predicile de Advent). — Deci pentru ca nașterea Domnului să ne fie motiv de bucurie trebuie să ne lăpădam de păcatele pentru a căror mântuire a venit Isus. „Acesta va mântui pe norodul său de păcatele lor“.

Păr. SIMEON CHIȘIU.

*Dorim tuturor cititorilor noștri Sărbători
și Anul nou fericit!*

LIBRĂRIA DIECEZANĂ

are în depozit un mare asortiment de
cărți de predici originale și traduceri

din autori străini cu renume.

Dispune de diferite *cărți de rugăciuni*, pentru mici și mari. Are încă pe lângă prețurile vechi, foarte reduse, câteva rânduri de ornate sacre. Astăzi materialul nu se mai poate căpăta pentru prețul, cu care dăm ornatele confecționate după ritul nostru. Librăria este asortată și cu *toate cărțile de religie*, pentru clasele primare. *Librăria Diecezană* are depozitul cărților *Ilustrității Sale Dr. Brânzeu* pentru toată eparhia de Cluj-Gherla. A se cere și prin poștă. Executăm momentan orice comandă. Direcțiunna.

